

Sygn. akt I ACz 2076/12

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2013r

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Bogdan Wysocki (spr.)

SSA Ewa Staniszevska

SSA Małgorzata Mazurkiewicz - Talaga

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 stycznia 2013r

sprawy z powództwa H. B.

przeciwko K. B.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

na skutek zażalenia pozwanej

od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu, zawartego w punkcie 2 sentencji wyroku

z dnia 15 października 2012r

w sprawie o sygn. I C 209/12

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od powódki na rzecz pozwanej kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

2. zasądzić od powódki na rzecz pozwanej kwotę 337 zł (trzysta trzydzieści siedem złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

/-/ E. Staniszevska /-/ B. Wysocki /-/ M. M.-T.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 października 2012r sąd I instancji oddalił powództwo (punkt 1 sentencji wyroku) oraz nie obciążył powódki kosztami procesu (punkt 2 wyroku).

Uzasadniając rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu Sąd Okręgowy powołał się na przepis art. 102 kpc, wskazując, że powódka została zwolniona od kosztów sądowych a jej sytuacja materialna nadal jest taka, że „brak jest przesłanek do tego, aby obciążać powódkę kosztami przegranego przez nią procesu”.

W zażaleniu na to postanowienie pozwana wniosła o jego zmianę i zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów procesu za postępowanie pierwszoinstancyjne według norm przepisanych oraz zasądzenie od niej kosztów postępowania zażaleniowego.

W odpowiedzi na zażalenie powódka wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że uzasadnienie pisemne zaskarżonego postanowienia nie spełnia wymogów, wynikających z przepisów art. 328 § 2 kpc w zw. z art. 361kpc.

Sąd orzekający powołał się bowiem na rzekomo trudną sytuację materialną powódki, nie przedstawiając jednak w tym przedmiocie jakichkolwiek konkretnych ustaleń faktycznych.

Niewystarczające było tu odwołanie się do ustaleń zawartych w orzeczeniu o zwolnieniu powódki od kosztów sądowych, skoro nie zawierało ono pisemnego uzasadnienia.

W rzeczywistości, w realiach sprawy nie sposób przyjąć, aby powódka była w trudnej sytuacji materialnej, skoro na własne utrzymanie dysponuje stałym dochodem w wysokości przekraczającej 2.300 zł netto miesięcznie.

Nie zostało też wykazane, aby powódka była obciążona ponadstandardowymi wydatkami, np. związanymi z leczeniem.

Niezależnie od tego sąd I instancji naruszył przepis art. 102 kpc przez jego błędną wykładnię.

Sama sytuacja majątkowa strony, uzasadniająca zwolnienie jej od kosztów sądowych, nie stanowi bowiem wystarczającej przesłanki, usprawiedliwiającej nieobciążanie jej obowiązkiem zwrotu przeciwnikowi kosztów procesu, co wynika *expressis verbis* z przepisu art. 108 ustawy z dnia 28 lipca 2005r o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010r, nr 90, poz. 594 ze zm.).

Z kolei w sprawie nie występują inne jeszcze, szczególne okoliczności, pozwalające na zastosowanie przepisu art. 102 kpc, który ma charakter wyjątkowy w stosunku do ogólnej reguły odpowiedzialności strony za wynik procesu, obejmującej również obowiązek zwrotu poniesionych przez przeciwnika kosztów procesu.

Powódka zobowiązana była zatem do zwrotu pozwanej poniesionych przez nią kosztów zastępstwa procesowego, obejmujących wynagrodzenie radcy prawnego w wysokości 3.600 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Dlatego na podstawie przepisów 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, przy uwzględnieniu przepisów art. 98 § 1 i 3 kpc, art. 99 kpc oraz § 2 ust. 1 i 2 i § 6 pkt. 6) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.) Sąd Apelacyjny orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

O należnych skarżącej kosztach postępowania zażaleniowego, obejmujących opłatę sądową od zażalenia w wysokości 37 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 300 zł, orzeczono (punkt 2 postanowienia) na podstawie przepisów art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 99 kpc w zw. z art. 391§1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, przy uwzględnieniu przepisów § 2 ust. 1 i 2 i § 6 pkt. 3) w zw. z § 12 ust. 2 pkt. 2) w/w Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r.

/-/ E. Staniszevska /-/ B. Wysocki /-/ M. M.-T.